

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl samosoudcem JUDr. Václavem Kočkou-Amortem ve věci

žalobce: **L. C. E.**, narozený dne X.
zastoupený advokátem Mgr. Tomášem Císařem
sídlem Vinohradská 1233/22, 120 00 Praha 2

proti
žalované: **Policie České republiky, Ředitelství služby cizinecké policie**
sídlem Olšanská 2, P.O. Box 78, 130 51 Praha 3

o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 3. 1. 2023, č. j.: CPR-39730-3/ČJ-2022-930310-V248

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

1. Žalobce se žalobou podanou včas u Městského soudu v Praze domáhal zrušení rozhodnutí žalované ze dne 3. 1. 2023, č. j.: CPR-39730-3/ČJ-2022-930310-V248, jímž bylo podle ustanovení § 90 odst. 5 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád (dále jen „s.ř.“), zamítnuto žalobcovo odvolání a potvrzeno rozhodnutí Policie České republiky, Krajského ředitelství policie hl. m. Prahy ze dne 27. 10. 2022, č. j.: KRPA-347542-13/ČJ-2022-000022-SV, jímž bylo žalobci podle ustanovení § 119 odst. 1 písm. b) bodu 9 zákona č. 326/1999 Sb., o Shodu s prvopisem potvrzuje K. R.

pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů (dále jen „z.p.c.“), uloženo správní vyhoštění a stanovena doba, po kterou mu nelze umožnit vstup na území členských států EU, v délce 2 let, současně mu byla v souladu s ustanovením § 118 odst. 3 téhož zákona stanovena doba k vycestování z území České republiky do 20 dnů od nabytí právní moci rozhodnutí; dále bylo ve výroku prvoinstančního rozhodnutí konstatováno, že se dle závazného stanoviska vydaného podle ustanovení § 120a z.p.c. na žalobce nevztahují důvody znemožňující jeho vycestování.

II. Obsah žaloby

2. Žalobce v žalobě namítal, že byla porušena základní procesní ustanovení s.ř., nebyl náležitě zjištěn skutkový stav věci bez důvodných pochybností, bylo opomenuto zjišťovat skutečnosti v žalobcův prospěch, nebylo dbáno, aby přijaté řešení odpovídalo okolnostem případu a byly šetřeny oprávněné zájmy osob, forma i délka uloženého opatření jsou nepřiměřené, nebyla dostatečně posouzena přiměřenost zásahu do žalobcova soukromého a rodinného života, správní orgán se nevypořádává s důsledky rozhodnutí pro žalobcův budoucí život, rozhodnutí je formalistické a nezohledňující konkrétní situaci, není zdůvodněn vztah vyjmenovaných kritérií k uloženému opatření a jeho délce, nebylo přihlédnuto k negativnímu zásahu do soukromého života, přiměřenost rozhodnutí nelze stavět jen na kritériu zázemí ve vlasti, nebylo přihlédnuto ke skutečnostem ohledně žalobcova soukromého života, délka správního vyhoštění nebyla řádně zdůvodněna.
3. Na základě výše uvedeného žalobce navrhl napadené rozhodnutí zrušit a vrátit věc žalované k dalšímu řízení.

III. Vyjádření žalované

4. Žalovaná se k žalobě vyjádřila, když po rekapitulaci dosavadního průběhu řízení a žalobních námitek vyslovila s žalobou nesouhlas. Námitky jsou koncipovány toliko obecně, stran jejich zhodnocení odkazuje na napadené rozhodnutí, žalobce nerespektoval výjezdní příkaz a později ani rozhodnutí o povinnosti opustit území, proti prvoinstančnímu rozhodnutí o správním vyhoštění potom podal pouze blanketní odvolání, které ani přes výzvu nedoplnil, bylo řádně odůvodněno, proč dříve bylo rozhodnuto jen o povinnosti opustit území, rozhodné okolnosti ale již zcela pominuly. Žalobu navrhla žalovaná zamítnout.

IV. Obsah správního spisu

5. Ze správního spisu bylo zjištěno, že rozhodnutím prvostupňového orgánu ze dne 20. 4. 2022, č. j.: KRPA-129060-6/ČJ-2022-000022-50, byla žalobci uložena povinnost opustit území členských států EU do 30 dnů ode dne nabytí právní moci rozhodnutí, proti tomuto rozhodnutí podal žalobce blanketní odvolání, které ani přes výzvu nedoplnil, rozhodnutím žalované ze dne 10. 6. 2022, č. j.: CPR-17746-3/ČJ-2022-930310-V248, bylo odvolání zamítnuto a potvrzeno rozhodnutí prvostupňového orgánu; bylo zjištěno, že žalobce měl v cestovním dokladu vylepen výjezdní příkaz s platností do dne 19. 4. 2022, ke správnímu vyhoštění nebylo přistoupeno, protože žalobce pobýval na Ukrajině na základě platného povolení k pobytu a vzhledem k probíhajícímu válečnému konfliktu na Ukrajině musel zemi opustit, proto dne 28. 2. 2022 vstoupil na území Slovenska z humanitárních důvodů, na území vstoupil z důvodu okolností nezávislých na jeho vůli a sám se dostavil k prvoinstančnímu orgánu s úmyslem aktivně řešit svůj pobytový status.

Shodu s prvopisem potvrzuje K. R.

6. Dne 26. 10. 2022 ve 22:30 hodin byl žalobce kontrolován policejní hlídkou, byla zjištěna absence oprávnění k pobytu (úřední záznam ze dne 26. 10. 2022, č. j.: KRPA-347542-3/ČJ-2022-000065).
7. Dne 27. 10. 2022 bylo s žalobcem zahájeno řízení o správním vyhoštění z důvodu dle ustanovení § 119 odst. 1 písm. b) bodu 9 z.p.c. (oznámení zahájení správního řízení, č. j.: KRPA-347542-8/ČJ-2022-000022-SV).
8. Během svého výsledku dne 27. 10. 2022, z něžž byl vyhotoven protokol, č. j.: KRPA-347542-9/ČJ-2022-000022-SV, žalobce mj. uvedl, že ví o povinnosti vycestovat, právník mu řekl, že má vycestovat, pokud jej bude kontrolovat policie, bude mít potíže, nevycestoval, jelikož jeho přítelkyně byla v České republice a chtěl jí pomoci se adaptovat na zdejší život, bydlí s přítelkyní a její dcerou v podnájmu, v České republice nemá žádný majetek, je zdravý a s ničím se neléčí, zdravotní pojištění nemá sjednané, o mezinárodní ochranu v EU nežádal, finanční prostředky na vycestování má, je ženatý a bezdětný, manželka je nyní v Polsku, naposledy s ní mluvil v únoru 2022, nerozvedl se, jelikož by to musel udělat na Ukrajině, vzali se v lednu 2022, v tu dobu se už znal se současnou přítelkyní, ale ona měla dceru a nechtěla se vdávat, tak dal přednost manželce, s kterou tři měsíce po svatbě přestali žít, v České republice má mladšího bratra, bydlí někde v Praze, adresu nezná, viděl jej asi před měsícem, v péči nikoho nemá, přítelkyně by jeho vycestování považovala za zásah do rodinného života, domácnost s občanem EU nesdílí, v České republice nemá žádné závazky ani pohledávky, ve vlasti má otce, může se k němu vrátit, naposledy tam byl roku 2016 na návštěvě rodičů, není dána překážka znemožňující mu vycestování z České republiky, ve vlasti mu nehrozí žádné nebezpečí, v případě správního vyhoštění vycestuje dobrovolně, v České republice nemá žádné vazby.
9. Během svého výsledku dne 27. 10. 2022, z něžž byl vyhotoven protokol, č. j.: KRPA-347542-10/ČJ-2022-000022-SV, žalobcova přítelkyně mj. uvedla, že se v současné době stěhují na jinou adresu, jedná se o pronajatý byt, v nájemní smlouvě je uvedena ona, žalobce má potíže s vízem, proto tam uveden není, ví, že je na území České republiky nelegálně, žalobce zná osobně, seznámila se s ním na Ukrajině začátkem roku 2021 v zaměstnání, začali se setkávat a chodit spolu, po invazi v únoru 2022 odjel na Slovensko, ona musela zůstat v práci a do České republiky přijela později, poprvé přijela v červnu 2022, pak se na měsíc vrátila na Ukrajinu a koncem července se vrátila do České republiky se svou dcerou a dostaly dočasnou ochranu, je zaskočena, že je žalobce ženatý, jeho manželku nezná; na otázku, co by pro ni znamenalo žalobcovo vycestování z území EU, odpověděla, že je jí to úplně jedno, ať si klidně jede, postará se o sebe a svou dceru sama, žalobce jim přispíval na bydlení, ale nevádí jí to, má kamarády v X. a plánuje tam vycestovat.
10. Ministerstvo vnitra, Odbor azylové a migrační politiky dne 27. 10. 2022 vydalo ve věci závazné stanovisko k možnosti vycestování cizince, e. č.: ZS55223, podle něžž je vycestování žalobce možné, neboť by mu v případě návratu do vlasti nehrozilo skutečné nebezpečí ve smyslu ustanovení § 179 z.p.c.
11. Následně vydal prvoinstanční orgán (Policie České republiky, Krajské ředitelství policie hl. m. Prahy) ve věci rozhodnutí ze dne 27. 10. 2022, č. j.: KRPA-347542-13/ČJ-2022-000022-SV, jímž žalobci uložil správní vyhoštění a stanovil dobu, po kterou mu nelze umožnit vstup na území členských států EU, v délce 2 let. Proti tomuto rozhodnutí podal žalobce blanketní odvolání, které ani přes výzvu nedoplnil.

Shodu s prvopisem potvrzuje K. R.

12. Dne 3. 1. 2023 vydala žalovaná žalobou napadené rozhodnutí.

V. Hodnocení věci Městským soudem v Praze

13. Městský soud v Praze na základě podané žaloby přezkoumal napadené rozhodnutí v mezích žalobních bodů a vycházel přitom ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu podle ustanovení § 75 odst. 1 a 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s.ř.s.“), a po provedeném řízení dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.
14. Soud ve věci rozhodl bez jednání, protože s tímto postupem vyslovili souhlas účastníci ve smyslu ustanovení § 51 odst. 1 s.ř.s.
15. Podle ust. § 119 odst. 1 písm. b) bodu 9 z.p.c. *policie vydá rozhodnutí o správním vyhoštění cizince, který pobývá na území přechodně, s dobou, po kterou nelze cizinci umožnit vstup na území členských států Evropské unie, a zařadí cizince do informačního systému smluvních států, až na 5 let, porušuje-li cizinec opakovaně právní předpis, je-li vydání rozhodnutí o správním vyhoštění přiměřené porušení tímto předpisem stanovené povinnosti, nebo maří-li výkon soudních nebo správních rozhodnutí.*
16. Podle ust. § 119a odst. 2 z.p.c. *rozhodnutí o správním vyhoštění podle § 119 nelze vydat, jestliže jeho důsledkem by byl nepřiměřený zásah do soukromého nebo rodinného života cizince.*
17. Podle ust. § 174a odst. 1 z.p.c. *při posuzování přiměřenosti dopadů rozhodnutí podle tohoto zákona správní orgán zohlední zejména závažnost nebo druh protiprávního jednání cizince, délku pobytu cizince na území, jeho věk, zdravotní stav, povahu a pevnost rodinných vztahů, ekonomické poměry, společenské a kulturní vazby navázané na území a intenzitu vazeb ke státu, jehož je cizinec státním občanem, nebo v případě, že je osobou bez státního občanství, ke státu jeho posledního trvalého bydliště. Účastník řízení je povinen v rámci řízení poskytnout ministerstvu veškeré relevantní informace potřebné k posouzení přiměřenosti vydaného rozhodnutí.*
18. Předně soud neshledal formu uloženého opatření nepřiměřenou. V případě splnění podmínek pro správní vyhoštění nemůže správní orgán volit, jaké opatření uplatní, ale musí o uložení správního vyhoštění rozhodnout.
19. Naopak případem, kdy správní vyhoštění uložit nelze, je situace, kdy by se jednalo o opatření nepřiměřené z hlediska zásahu do soukromého a rodinného života cizince. Uvedenému však nic nenasvědčuje, rodinná vazba s přítelkyní, soudě dle jejího výsledku, není natolik pevná, aby zakládala nepřiměřenost správního vyhoštění, totéž lze říci o vazbě k mladšímu bratrovi, který se nachází v České republice, soukromé vazby v České republice má pak žalobce velmi slabé, nemá zde majetek, zdravotní pojištění, závazky, pohledávky ani žádné vazby, dle jeho vlastních slov není dána překážka znemožňující mu vycestování. Správní orgány vyhodnotily přiměřenost správního vyhoštění ve vztahu k žalobcovu soukromému a rodinnému životu dostatečně, ve svých rozhodnutích nejsou povinny výslovně hovořit o každém kritériu přiměřenosti, zvláště když žalobce v České republice žádné významné vazby nemá. K danému problému se vyslovil též Nejvyšší správní soud (dále též „NSS“) v právní větě k rozsudku ze dne 26. 2. 2014, č. j.: 8 As 109/2013 – 34: „Ustanovení § 174a zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky, obsahuje výčet kritérií, které je nutno vážit při rozhodování o správním vyhoštění cizince. Správní orgán však nemusí v rozhodnutí výslovně vyjmenovat všech 11 tam uvedených Shodu s prvopisem potvrzuje K. R.

kritérií a předjímat u některých případný dopad na rozhodnutí. Pokud například věk cizince nedává jakýkoli důvod považovat správní rozhodnutí z tohoto důvodu za specifické a takový důvod neplyne ani z průběhu řízení, není správní rozhodnutí nezákonné jenom proto, že správní orgán výslovně neuvedl, že ke kritériu věku nebylo zjištěno nic rozhodného. Obdobně je tomu u kritéria zdravotního stavu cizince.“ Vzhledem k minimálním soukromým a rodinným vazbám žalobce na území České republiky bylo posouzení přiměřenosti správního vyhoštění, které prvostupňový orgán provedl na s. 4 až 6 prvoinstančního rozhodnutí, více než dostatečné a žalovaná jej v napadeném rozhodnutí k žalobcovu blanketnímu odvolání správně aprobovala. Posouzení správních orgánů není vadné, tím méně nepřezkoumatelné, pozornost byla věnována všem relevantním aspektům, odůvodnění není omezeno na zázemí žalobce ve vlasti, ale věnuje se též jeho vazbám k České republice. Námitka tudíž není důvodná.

20. Nepřiměřenou neshledal soud ani délku správního vyhoštění, resp. neshledal vybočení z mezí správního uvážení ani jeho zneužití. Prvostupňový správní orgán posoudil hlavní aspekty a uložení správního vyhoštění v délce dvou let, tedy spodní polovinu zákonné sazby, řádně odůvodnil, přihlédl mj. k opakovanosti protiprávního jednání. Žalobce měl mnoho možností vycestovat z České republiky, čehož však nevyužil a v rozporu s dřívějším rozhodnutím o povinnosti opustit území setrval v České republice dalších několik měsíců. Žalované potom nelze vytknout, pokud na základě blanketního odvolání aprobovala prvoinstanční rozhodnutí jen lakonicky. Status studenta uprchlého z Ukrajiny byl zásadní při vstupu žalobce na území členských států EU a určitou dobu poté, avšak vstoupil-li na území Slovenska již dne 28. 2. 2022, nelze to při zjištění neoprávněného pobytu dne 26. 10. 2022, téměř osm měsíců poté, považovat za okolnost, jež by měla vést k nižší výměře délky správního vyhoštění.
21. Žalobce konečně obecně namítal porušení základních procesních ustanovení správního řízení zakotvených v s.ř. Soud konstatuje, že jejich porušení v mezích žalobních bodů neshledal. Skutkový stav i skutečnosti ve prospěch žalobce byly dostatečně zjištěny, přijaté řešení bylo přiléhavé na žalobcův individuální případ a šetřeny byly též žalobcovy oprávněné zájmy. Skutečnosti svědčící žalobci však nedosahovaly takové úrovně, aby to zakládalo nezákonnost napadeného rozhodnutí.
22. Ze všech výše uvedených důvodů soud žalobu podle ustanovení § 78 odst. 7 s.ř.s. jako nedůvodnou zamítl.
23. O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto podle ustanovení § 60 odst. 1 s.ř.s. Žalobce neměl ve věci úspěch, proto mu náhrada nákladů řízení nenáleží, a žalované náklady nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Shodu s prvopisem potvrzuje K. R.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Praha 17. února 2023

JUDr. Václav Kočka-Amort, v. r.
samosoudce

Shodu s prvopisem potvrzuje K. R.